

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

4. června 2015*

„Kasační opravný prostředek — Státní podpora — Smlouva mezi Maďarskem a ropnou a plynárenskou společností MOL týkající se poplatků za těžbu uhlovodíků — Pozdější změna právní úpravy spočívající ve zvýšení poplatků — Zvýšení, které se netýká společnosti MOL — Rozhodnutí, kterým se podpora prohlašuje za neslučitelnou s vnitřním trhem — Selektivní povaha“

Ve věci C-15/14 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 15. ledna 2014,

Evropská komise, zastoupená L. Flynnem a K. Talabér-Ritz, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka),

přičemž další účastníci řízení je:

MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt., se sídlem v Budapešti (Maďarsko), zastoupená N. Niejahr, Rechtsanwältin, a F. Carlin, barrister,

žalobkyně v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení A. Tizzano, předseda senátu, S. Rodin, A. Borg Barthet, M. Berger a F. Biltgen (zpravodaj), soudci,

generální advokát: N. Wahl,

vedoucí soudní kanceláře: L. Hewlett, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 13. listopadu 2014,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 22. ledna 2015,

vydává tento

* Jednací jazyk: angličtina.

Rozsudek

- 1 Kasačním opravným prostředkem se Evropská komise domáhá zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie MOL v. Komise (T-499/10, EU:T:2013:592, dále jen „napadený rozsudek“), kterým Tribunál zrušil rozhodnutí Komise 2011/88/EU ze dne 9. června 2010 o státní podpoře C 1/09 (ex NN 69/08), kterou Maďarsko poskytlo podniku MOL Nyrt. (Úř. věst. L 34, s. 55, dále jen „sporné rozhodnutí“).

Právní rámec

- 2 Maďarsko upravilo veškerou těžební činnost, včetně těžby uhlovodíků, zákonem XLVIII z roku 1993 o hornictví (1993. évi XLVIII. törvény a bányászatról, dále jen „horní zákon“). Podle uvedeného zákona vykonávají regulační funkce ministr odpovědný za důlní činnost a báňský úřad, který vykonává dozor nad těžebními činnostmi.
- 3 Horní zákon stanoví pro provádění důlního průzkumu a těžby dva odlišné právní režimy. Ustanovení § 8 až § 19 horního zákona stanoví pro oblasti, které jsou označovány jako „uzavřené“, režim koncesí přidělovaných pro každou uzavřenou oblast po provedeném veřejném výběrovém řízení na základě smlouvy podepsané ministrem odpovědným za důlní činnost s úspěšným uchazečem výběrového řízení. Pokud jde o oblasti označované jako „otevřené“, ve kterých se předpokládá menší bohatství nerostných surovin, lze provádět těžbu na základě povolení k těžbě vydaného báňským úřadem, jakmile žadatel splní zákonné podmínky.
- 4 Ustanovení § 20 horního zákona stanoví pravidla, podle kterých se určují poplatky za těžbu povinně odváděné státu. Podle § 20 odst. 11 horního zákona se částka poplatku za těžbu stanoví jako procentní podíl určený v závislosti na příslušném režimu horním zákonem, smlouvou o koncesi nebo smlouvou uzavřenou podle § 26/A odst. 5 horního zákona. Podle ustanovení § 20 odst. 2 až 7 uvedeného zákona stanoví sazbu poplatku za těžbu horní zákon pro případy, kdy se těžební činnost provádí v režimu povolení k těžbě.
- 5 Do roku 2008 činily poplatky za těžbu uhlovodíků, ropy a zemního plynu v režimu povolení k těžbě 12 % z hodnoty vytěžených surovin u nalezišť, na nichž byla těžba zahájena od 1. ledna 1998, nebo byly – v případě nalezišť zemního plynu, na nichž byla těžba zahájena před 1. lednem 1998 – vypočítány podle matematického vzorce zohledňujícího zejména průměrnou cenu zemního plynu, za kterou jej odebíraly veřejné plynárny, přičemž minimální sazba byla 12 %.
- 6 Ustanovení § 26/A odst. 5 horního zákona stanoví, že pokud těžařský podnik, který svou činnost provozuje v režimu povolení k těžbě, tedy na nalezištích nacházejících se v otevřené oblasti, nezahájí těžbu do pěti let od získání povolení, může – pouze jednou – požádat báňský úřad o prodloužení této lhůty o dobu nejvýše pěti let. V případě souhlasu báňského úřadu stanoví smlouva mezi ministrem odpovědným za důlní činnost a těžařským podnikem množství surovin, které bude v případě nalezišť s prodlouženým povolením základem pro výpočet poplatku za těžbu, a sazbu tohoto poplatku, která musí být vyšší než sazba platná v okamžiku podání žádosti o prodloužení, ale nepřesáhne 1,2násobek této sazby (dále jen „poplatek za prodloužení“). Pokud se žádost o prodloužení týká více než dvou nalezišť, uplatní se sazba poplatku za prodloužení prostřednictvím smlouvy uzavřené na dobu nejméně pěti let na všechna naleziště těžařského podniku (dále jen „navýšený poplatek za těžbu“). Pokud se žádost o prodloužení týká více než pěti nalezišť, lze požadovat úhradu mimořádného poplatku, který nesmí přesáhnout 20 % částky splatné na základě navýšeného poplatku za těžbu.
- 7 Zákon CXXXIII z roku 2007 o těžbě, kterým se mění zákon XLVIII z roku 1993 (2007. évi CXXXIII. törvény a bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény módosításáról, dále jen „horní zákon v pozměněném znění“), vstoupil v platnost dne 8. ledna 2008 a provedl změnu sazeb poplatků za těžbu.

- 8 Ustanovení § 20 odst. 3 horního zákona v pozměněném znění stanoví sazbu ve výši 30 % z hodnoty vytěžených surovin pro naleziště, na nichž byla těžba zahájena mezi 1. lednem 1998 a 31. prosincem 2007, použití matematického vzorce – existujícího již v režimu horního zákona pro naleziště zemního plynu, na nichž byla těžba zahájena před 1. lednem 1998 – s minimální sazbou poplatku ve výši 30 % a použití odstupňované sazby poplatku za těžbu pro naleziště s těžbou zahájenou po 1. lednu 2008 v závislosti na vytěženém množství ropy či zemního plynu, a sice sazby 12 %, nepřekročí-li roční výtěžnost 300 milionů m³ zemního plynu nebo 50 kilotun (kt) ropy, sazby 20 % pro výtěžnost od 300 milionů m³ zemního plynu do 500 milionů m³ zemního plynu nebo od 50 kt ropy do 200 kt ropy, a sazby 30 % pro výtěžnost nad 500 milionů m³ zemního plynu nebo 200 kt ropy. Konečně pro všechna naleziště bez ohledu na datum, kdy byla těžba na nich zahájena, je nakonec stanoveno navýšení poplatku za těžbu o 3 % pro případ, že cena ropy Brent přesáhne 80 amerických dolarů (USD), nebo o 6 %, přesáhne-li 90 USD.
- 9 Ustanovením § 235 zákona č. LXXXI z roku 2008, kterým se mění sazby daní a poplatků (2008. évi LXXXI. törvény egyes adó- és járuléktörvények módosításáról), byl horní zákon změněn tak, že sazba poplatku za těžbu u nalezišť, na nichž byla těžba zahájena mezi 1. lednem 1998 a 31. prosincem 2007 včetně, a minimální sazba poplatku za těžbu u nalezišť zemního plynu, na nichž byla těžba zahájena před 1. lednem 1998, se stanoví na 12 %. Tato změna nabyla účinnosti dne 23. ledna 2009.

Skutkový základ sporu

- 10 Společnost MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt. (dále jen „MOL“) je obchodní společností se sídlem v Budapešti (Maďarsko), mezi jejíž hlavní činnosti patří sondování a zpracování ropy, zemního plynu a plyných produktů, přeprava, skladování a distribuce ropných produktů ve velkoobchodní i maloobchodní síti, přeprava zemního plynu, jakož i výroba a prodej alkenů a polyolefinů.
- 11 Dne 19. září 2005 požádala MOL o prodloužení těžebních práv k dvanácti nalezištím uhlovodíků, na něž bylo vydáno povolení k těžbě, ale těžba na nich nebyla ještě zahájena.
- 12 Dne 22. prosince 2005 podepsal ministr odpovědný za důlní činnost se společností MOL smlouvu o prodloužení podle § 26/A odst. 5 horního zákona, týkající se všech dvanácti nalezišť uhlovodíků (dále jen „smlouva z roku 2005“), kterou bylo prodlouženo nejzazší datum pro zahájení těžby na těchto dvanácti nalezištích o pět let a stanoven poplatek za prodloužení, který měla společnost MOL odvést státu, tedy 12 % x 1,050, tj. 12,600 %, za první rok; 12 % x 1,038, tj. 12,456 %, za druhý rok; 12 % x 1,025, tj. 12,300 %, za třetí rok, a 12 % x 1,020, tj. 12,240 %, za čtvrtý a pátý rok.
- 13 Podle bodu 4 smlouvy z roku 2005 se navýšení poplatku za těžbu bude po dobu patnácti let od účinnosti smlouvy vztahovat na všechna naleziště společnosti MOL, na nichž již probíhá těžba v režimu povolení, tedy na 44 nalezišť uhlovodíků, na nichž byla těžba zahájena po 1. lednu 1998, a na 93 nalezišť zemního plynu, na nichž byla těžba zahájena před tímto datem. Sazba navýšeného poplatku za těžbu za pátý rok prodloužení platí až do patnáctého roku. Ohledně nalezišť zemního plynu se pro jednotlivé roky po dobu prvních pěti let prodloužení použijí na matematický vzorec stanovený v § 20 odst. 3 písm. b) horního zákona, příslušné navýšovací koeficienty, přičemž navýšovací koeficient pro pátý rok platí až do patnáctého roku.
- 14 Bod 6 smlouvy z roku 2005 stanoví povinnost odvést jednorázový poplatek ve výši 20 miliard maďarských forintů (HUF).
- 15 Bod 9 uvedené smlouvy stanoví, že sazbu poplatku za prodloužení, sazbu navýšeného poplatku za těžbu, základ pro výpočet, procentní podíl i všechny ostatní faktory významné pro výpočet těchto poplatků určují po celou dobu trvání smlouvy jen její ujednání a že sazby určené ve smlouvě z roku 2005 se po celou tuto dobu nezmění či zůstanou stabilní.

- 16 Bod 11 smlouvy z roku 2005 zakazuje smluvním stranám jednostranné vypovězení smlouvy z roku 2005, ledaže by se třetí osoba stala vlastníkem více než 25 % kapitálu společnosti MOL. Rovněž stanoví, že uvedená smlouva vstupuje v platnost v den nabytí účinnosti usnesení báňského úřadu. Uvedené usnesení bylo vydáno dne 23. prosince 2005, a bylo jím schváleno prodloužení nejzazšího data pro zahájení těžby na zmíněných dvanácti nalezištích uhlovodíků, jakož i odvody uložené společnosti MOL a stanovené smlouvou z roku 2005.
- 17 Na základě stížnosti, kterou obdržela dne 14. listopadu 2007, Komise dopisem ze dne 13. ledna 2009 oznámila maďarským orgánům své rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení podle čl. 88 odst. 2 ES v souvislosti se smlouvou z roku 2005, podle které byla společnost MOL osvobozena od zvýšení poplatku za těžbu, které vyplývalo z horního zákona v pozměněném znění. Komise měla za to, že smlouva z roku 2005 a ustanovení horního zákona v pozměněném znění jsou součástí téhož opatření (dále jen „sporné opatření“), jehož účinkem bylo poskytnutí neoprávněné výhody společnosti MOL, a které tedy představuje státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES. Dopisem ze dne 9. dubna 2009 předložilo Maďarsko připomínky k rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení a namítlo, že uvedené opatření nepředstavuje státní podporu.
- 18 Na základě vyjádření předložených společností MOL a Magyar Bányászati Szövetség (Maďarská těžební unie), a poté, co Maďarsko dne 21. září 2009 a 12. ledna 2010 zaslalo dokumenty požadované Komisí, přijala Komise dne 9. června 2010 sporné rozhodnutí, podle kterého sporné opatření představuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, neslučitelnou se společným trhem, a Maďarsko musí navrácení této podpory od společnosti MOL zajistit.

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

- 19 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 8. října 2010 podala společnost MOL žalobu, kterou se domáhala zrušení sporného rozhodnutí, a podpůrně zrušení uvedeného rozhodnutí v rozsahu, v jakém nařizuje navrácení předmětných částek.
- 20 Společnost MOL vznesla na podporu žaloby tři žalobní důvody vycházející z porušení čl. 107 odst. 1 SFEU a čl. 108 odst. 1 SFEU, jakož i z porušení čl. 1 písm. b) bodu v) a čl. 14 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku [108 SFEU] (Úř. věst. L 83, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 339).
- 21 V rámci prvního důvodu společnost MOL napadla kvalifikaci sporného opatření jako státní podpory.
- 22 Tribunál přezkoumal zejména druhý argument vznesený v rámci prvního žalobního důvodu, vycházející ze selektivity sporného opatření. V tomto ohledu Tribunál v bodě 54 napadeného rozsudku především uvedl, že v rámci použití čl. 107 odst. 1 SFEU je nezbytné určit, zda v rámci daného právního režimu může státní opatření zvýhodňovat „určité podniky nebo určitá odvětví výroby“ vůči ostatním, které se s ohledem na cíl sledovaný uvedeným režimem nacházejí ve srovnatelné skutkové a právní situaci.
- 23 Dále Tribunál v bodě 62 napadeného rozsudku konstatoval, že sporné opatření v projednávané věci sestává ze dvou prvků, a sice ze smlouvy z roku 2005, která určuje sazby poplatků za těžbu pro všechna naleziště společnosti MOL, na nichž byla těžba již zahájena nebo u nichž bylo povolení prodlouženo, pro každý z patnácti roků jejího trvání, a z horního zákona v pozměněném znění, který zvyšuje sazby poplatků za těžbu pro všechna naleziště uhlovodíků, k nimž bylo vydáno povolení k těžbě, ale který neobsahuje žádné ustanovení o nalezištích, které byly předmětem smlouvy o prodloužení.

- 24 Konečně v bodě 63 napadeného rozsudku Tribunál uvedl, že poplatky dojednané ve smlouvě z roku 2005, které se vztahovaly na naleziště, na nichž těžba již probíhala, i na naleziště, jichž se týkalo prodloužení povolení k těžbě, byly vyšší než zákonné poplatky platné v okamžiku jejího uzavření, a učinil závěr, že uvedená smlouva nevykazovala prvky státní podpory ve smyslu článku 107 SFEU.
- 25 V bodech 64 a 65 napadeného rozsudku Tribunál mimo jiné rozhodl, že v případě, kdy stát uzavře s hospodářským subjektem smlouvu, která nevykazuje prvky státní podpory ve smyslu článku 107 SFEU, nemůže skutečnost, že následně se okolnosti mimo dosah této smlouvy změní tak, že se dotýčný subjekt ocitne ve výhodnějším postavení než ostatní subjekty, které obdobnou smlouvu neuzavřely, stačit k tomu, aby na smlouvu posuzovanou společně s následnou změnou okolností mimo dosah této smlouvy bylo možno nahlížet tak, že představují státní podporu.
- 26 Naproti tomu v bodě 66 napadeného rozsudku měl Tribunál za to, že jinak by tomu bylo v případě, kdyby stát nabídl podmínky uzavírané smlouvy selektivně jednomu nebo více subjektům, a to nikoli na základě objektivních kritérií vyplývajících z předpisu s obecnou působností a použitelných na kterýkoli subjekt. Tribunál nicméně upřesnil, že okolnost, že určitý subjekt uzavřel smlouvu tohoto typu, nepostačuje k prokázání selektivní povahy smlouvy, jelikož taková situace může plynout zejména z nezájmu ostatních subjektů.
- 27 Nakonec Tribunál v bodě 67 napadeného rozsudku připomněl, že pro účely čl. 107 odst. 1 SFEU může jediné opatření podpory sestávat z kombinace prvků za podmínky, že tyto prvky vykazují zejména z hlediska jejich časového rozvržení, jejich cíle a situace podniku v době, kdy nastaly, natolik úzké vazby, že je nemožné je od sebe oddělit (v tomto smyslu viz rozsudek Bouygues a Bouygues Télécom v. Komise a další a Komise v. Francie a další, C-399/10 P a C-401/10 P, EU:C:2013:175, body 103 a 104).
- 28 Tribunál z toho vyvodil, že takovou kombinaci prvků, jako je kombinace uvedená Komisí ve sporném rozhodnutí, lze kvalifikovat jako státní podporu tehdy, když stát za účelem ochrany jednoho nebo více subjektů již působících na trhu uzavře s těmito subjekty smlouvu, na jejímž základě jsou jim zaručeny sazby poplatku po celou dobu trvání této smlouvy, a má přitom v úmyslu posléze využít své pravomoci vydávat právní předpisy tak, že sazbu poplatku zvýší, aby ostatní subjekty na trhu – bez ohledu na to, zda jde o subjekty již působící na trhu v den uzavření smlouvy, nebo o subjekty nové – byly znevýhodněny.
- 29 Ve světle uvedených úvah Tribunál přezkoumal, zda Komise v projednávané věci považovala sporné opatření za selektivní právem.
- 30 Zprvce Tribunál v bodech 70 až 73 napadeného rozsudku přezkoumal právní rámec upravující uzavření smlouvy z roku 2005. V tomto ohledu uvedl, že ustanovení § 26/A odst. 5 horního zákona, který umožňuje požádat o prodloužení těžebních práv, se nejeví jako ustanovení selektivní povahy a že z uvedeného ustanovení ani nevyplývá, že by maďarské orgány mohly odmítnout jednat o uzavření takové smlouvy. Tribunál rovněž konstatoval, že i když podle uvedeného ustanovení může každý těžbařský podnik požádat o prodloužení těžebních práv, může se takový podnik ovšem také rozhodnout, že žádost o prodloužení nepodá, nebo že nepřijme sazby navržené maďarskými orgány na základě žádosti o prodloužení, takže žádná smlouva o prodloužení uzavřena nebude.
- 31 Ohledně prostoru pro uvážení ponechaného maďarským orgánům ustanovením § 26/A odst. 5 horního zákona ve vztahu k sazbě poplatku za prodloužení, na které případně závisí sazba navýšeného poplatku za těžbu, Tribunál v bodě 72 napadeného rozsudku rozhodl, že na tento prostor pro uvážení však lze nahlížet i jinak, než že určité podniky nebo určitá odvětví výroby zvýhodňuje oproti ostatním, a v důsledku toho připisovat uzavřeným smlouvám o prodloužení selektivní povahu, neboť jej lze odůvodnit několika faktory, jako například počtem nalezišť, pro které bylo povolení prodlouženo, nebo jejich odhadovaným významem ve srovnání s nalezišti, na nichž těžba již probíhá.

- 32 Ohledně projednávané věci Tribunál rozhodl, že správní orgán může s využitím prostoru pro uvážení přiznaného mu v ustanovení § 26/A odst. 5 horního zákona zachovat tím, že přizpůsobí své návrhy na výši poplatků charakteristikám jednotlivých podaných žádostí o prodloužení, rovné zacházení se subjekty podle toho, zda se nacházejí ve srovnatelné či v odlišné situaci, a že tento prostor pro uvážení je podle všeho projevem diskreční pravomoci omezené objektivními kritérii, která se nevymykají systému poplatků zavedenému dotčenou právní úpravou. Podle Tribunálu se uvedený prostor pro uvážení liší svou povahou od případů, kdy je využití takového prostoru spojeno s přiznáním výhody určitému hospodářskému subjektu, neboť v projednávaném případě mohou maďarské orgány s pomocí prostoru pro uvážení vyvažovat dodatečné zatížení hospodářských subjektů tak, aby byly zohledněny požadavky plynoucí ze zásady rovného zacházení.
- 33 Mimoto Tribunál v bodě 73 napadeného rozsudku uvedl, že z ustanovení § 26/A odst. 5 horního zákona vyplývá, že sazby poplatku za prodloužení a případné sazby navýšeného poplatku za těžbu určuje v případě prodloužení výhradně smlouva o prodloužení, a to v souladu s ustanovením § 20 odst. 11 horního zákona.
- 34 Tribunál z toho v bodě 74 napadeného rozsudku vyvodil, že skutečnost, že sazby určené pro jednotlivé roky platnosti jsou výsledkem jednání, nepostačuje k tomu, aby smlouvě z roku 2005 byla připisována selektivní povaha, a že by tomu bylo jinak jen tehdy, kdyby maďarské orgány svého prostoru pro uvážení využily při jednáních vedoucích k uzavření uvedené smlouvy tak, že by s ohledem na účel navýšení poplatků odváděných v případě prodloužení povolení k těžbě bez objektivní příčiny akceptovaly nízkou úroveň poplatku ku prospěchu společnosti MOL a na úkor jakéhokoli jiného subjektu usilujícího o prodloužení těžebních práv, nebo kdyby v případě, že by žádný takový subjekt neexistoval, existovaly konkrétní skutečnosti poukazující na bezdůvodně příznivé zacházení se společností MOL.
- 35 Zadruhé Tribunál přezkoumal, zda Komise prokázala selektivní povahu smlouvy z roku 2005, a to především s ohledem na ujednání určující přesnou sazbu navýšeného poplatku za těžbu pro každý z patnácti roků jejího trvání a na ujednání, podle kterého se takto určené sazby nezmění.
- 36 V tomto ohledu Tribunál v bodě 76 napadeného rozsudku především uvedl, že horní zákon je v souvislosti s podniky, na které se mohou vztahovat ustanovení § 26/A odst. 5 tohoto zákona, formulován obecně. Tribunál rovněž v bodě 77 napadeného rozsudku konstatoval, že ve sporném rozhodnutí se Komise omezila na konstatování, že společnost MOL byla jediným podnikem, který smlouvu o prodloužení v odvětví uhlovodíků skutečně uzavřel. Podle Tribunálu přitom tuto skutečnost lze vysvětlit nezájmem ostatních subjektů, a tedy nepodáním žádostí o prodloužení, nebo nedosažením dohody stran sazeb poplatku za prodloužení. Tribunál z toho pro oba uvedené případy vyvodil, že vzhledem k tomu, že kritéria, která horní zákon stanoví pro uzavření smlouvy o prodloužení, jsou objektivní a vztahují se na každý subjekt, který by potenciálně mohl mít zájem a který tato kritéria splní, nelze mít za to, že uzavření smlouvy z roku 2005 vykazuje selektivní povahu.
- 37 Mimoto Tribunál v bodě 78 napadeného rozsudku rozhodl, že Maďarsko a společnost MOL tím, že určily sazbu navýšeného poplatku za těžbu pro každý z patnácti roků platnosti smlouvy z roku 2005 a stanovily, že takto určené sazby se nezmění, toliko uplatnily ustanovení § 20 odst. 11 a § 26/A odst. 5 horního zákona.
- 38 Dále Tribunál v bodě 79 napadeného rozsudku zdůraznil, že sazby stanovené podle smlouvy z roku 2005 se vztahují na všechna naleziště společnosti MOL, na nichž již probíhala těžba v režimu povolení, tedy na 44 nalezišť uhlovodíků a na 93 nalezišť zemního plynu, zatímco prodloužením je dotčeno jen 12 jiných nalezišť, na nichž v okamžiku uzavření dané smlouvy těžba neprobíhala. Proto lze skutečnost, že navyšovací koeficient je stanoven pod horní hranicí 1,2, konkrétně mezi 1,02 a 1,05, objektivně vysvětlit nižším významem dvanácti nalezišť dotčených prodloužením ve srovnání s nalezišti, na kterých v roce 2005 již probíhala těžba. Přitom Komise se tímto aspektem nezabývala, takže

Tribunál rozhodl, že ve sporném rozhodnutí nic nenaznačuje, že by společnost MOL byla bezdůvodně zvýhodněna, a nelze se domnívat, že by společnost MOL měla nárok na příznivější zacházení než kterýkoli jiný podnik, jenž se mohl nacházet ve srovnatelné situaci.

- 39 Konečně v bodě 80 napadeného rozsudku Tribunál rozhodl, že Komise sice zmínila, že další smlouvy o prodloužení existují v odvětví pevných nerostných surovin, avšak nepokusila se získat od maďarských orgánů více informací a nezohlednila je ve sporném rozhodnutí, z něhož mimo jiné vyplývá, že selektivní povaha sporného opatření plyne ze selektivnosti smlouvy z roku 2005, a nikoli z povahy těžených surovin, ze sazeb poplatků platných pro tyto kategorie nerostných surovin ani z okolnosti, že se tyto sazby posléze nezměnily. Tribunál z toho vyvodil, že Komise v důsledku svého přístupu nezohlednila všechny skutečnosti, prostřednictvím kterých by byla s to posoudit, zda smlouva z roku 2005 byla v kontextu tvořeném dalšími smlouvami o prodloužení, které také byly uzavřeny na základě ustanovení § 26/A odst. 5 horního zákona, vůči společnosti MOL selektivní.
- 40 S ohledem na všechny uvedené úvahy Tribunál v bodě 81 napadeného rozsudku usoudil, že selektivní povahu smlouvy z roku 2005 nelze považovat za prokázanou.
- 41 Mimoto Tribunál v bodě 82 napadeného rozsudku uvedl, že ke zvýšení poplatků na základě horního zákona v pozměněném znění, který vstoupil v platnost v roce 2008, došlo v kontextu celosvětového zdražování ropy. Vyvodil z toho, že vzhledem k tomu, že Komise netvrdila, že by při uzavírání smlouvy z roku 2005 bylo předjíráno zvýšení poplatků za těžbu, nelze kombinaci této smlouvy a posledně zmíněného zákona důvodně kvalifikovat jako státní podporu ve smyslu článku 107 SFEU.
- 42 Tribunál tudíž žalobě společnosti MOL vyhověl a sporné rozhodnutí zrušil.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

- 43 Komise vznáší na podporu kasačního opravného prostředku jediný důvod, vycházející z nesprávného právního posouzení, kterého se Tribunál měl dopustit nesprávným výkladem a uplatněním podmínky selektivity stanovené v čl. 107 odst. 1 SFEU.
- 44 Tento důvod se dělí na čtyři části.

Úvodní poznámky

- 45 Podle čl. 107 odst. 1 SFEU jsou podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné s vnitřním trhem, nestanoví-li Smlouvy jinak.
- 46 Podle ustálené judikatury Soudního dvora je pro kvalifikaci státní podpory ve smyslu uvedeného ustanovení vyžadováno, aby byly splněny všechny podmínky stanovené tímto ustanovením (viz rozsudek Komise v. Deutsche Post, C-399/08 P, EU:C:2010:481, bod 38 a citovaná judikatura).
- 47 Je tedy ustálenou judikaturou, že pro kvalifikaci vnitrostátního opatření jako státní podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU musí zaprvé jít o zásah státu nebo ze státních prostředků, zadruhé musí být tento zásah schopen ovlivnit obchod mezi členskými státy, zatřetí musí svému příjemci poskytovat selektivní výhodu a začtvrté musí narušovat či hrozit narušením hospodářské soutěže (viz rozsudek Komise v. Deutsche Post, C-399/08 P, EU:C:2010:481, bod 39 a citovaná judikatura).
- 48 V projednávané věci se zpochybňuje výklad a uplatnění třetí podmínky, podle které musí dotčené opatření příjemci poskytovat selektivní výhodu.

K první části jediného důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastnic řízení

- 49 Komise kritizuje analýzu právního rámce upravujícího uzavření smlouvy z roku 2005 provedenou Tribunálem, a zejména kritizuje analýzu prostoru pro uvážení ponechaného maďarským orgánům ohledně volby uzavřít či neuzavřít smlouvu o prodloužení a ohledně sazeb poplatků, které v takové smlouvě stanoví.
- 50 Zprvce Komise tvrdí, že přezkum prostoru pro uvážení ponechaného maďarským orgánům ohledně volby uzavřít smlouvu o prodloužení provedený Tribunálem v bodech 70 až 74 a 79 až 81 napadeného rozsudku, je z právního hlediska nesprávný.
- 51 Tribunál totiž nekonstatoval, že maďarské orgány mají povinnost na základě jednání uzavřít smlouvu o prodloužení, ale v bodě 57 napadeného rozsudku uvedl, že podle Maďarska „uzavření takové smlouvy o prodloužení není povinné“, a poté v bodě 77 téhož rozsudku konstatoval, že skutečnost, že společnost MOL byla jediným podnikem, který smlouvu o prodloužení v odvětví uhlovodíků skutečně uzavřel, lze vysvětlit nedosažením dohody stran ohledně sazeb poplatku za prodloužení.
- 52 Z napadeného rozsudku tedy plyne, že horní zákon ponechává maďarským orgánům prostor pro uvážení, který jim umožňuje rozhodnout o uzavření či neuzavření smlouvy o prodloužení, která nepodléhá objektivním kritériím, a má tedy selektivní povahu. Komise má dále za to, že skutečnost, že těžební podniky mají na výběr, zda požádat či nepožádat o prodloužení, jak uvedl Tribunál v bodě 71 napadeného rozsudku, není v tomto ohledu relevantní.
- 53 V důsledku toho je třeba přehodnotit závěr, který učinil Tribunál v bodě 83 napadeného rozsudku, podle kterého nebyla prokázána selektivní povaha sporného opatření.
- 54 Tento závěr je v rozporu s judikaturou Soudního dvora, a zejména s rozsudkem Francie v. Komise (C-241/94, EU:C:1996:353, body 23 a 24), v němž Soudní dvůr konstatoval, že svým účelem a obecnou systematikou je dotčený systém s to zvýhodňovat určité podniky oproti jiným, neboť příslušný orgán má diskreční pravomoc, která mu umožňuje upravit jeho finanční zásah v závislosti na různých faktorech, jako je zejména výběr příjemců, rozsah finančního zásahu a jeho podmínky. Rovněž není v souladu s rozsudkem P (C-6/12, EU:C:2013:525, bod 27), v němž Soudní dvůr rozhodl, že svěřuje-li vnitrostátní právní úprava vnitrostátním orgánům diskreční pravomoc stran způsobu uplatnění dotčeného opatření, rozhodnutí uvedených orgánů vykazují neexistenci selektivity pouze tehdy, když je uvedená diskreční pravomoc omezena objektivními kritérii, která nejsou vázána na systém zavedený dotčenou právní úpravou.
- 55 Zadruhé Komise tvrdí, že analýza Tribunálu je rovněž stížena nesprávným právním posouzením, jelikož ignoruje diskreční pravomoc maďarských orgánů ohledně sazby těžebních poplatků, které stanoví ve smlouvě o prodloužení. Tato skutečnost je přitom s to učinit smlouvu z roku 2005 selektivní.
- 56 Podle Komise důvody uvedené Tribunálem v bodě 72 napadeného rozsudku, podle kterých správní orgán může díky uvedenému prostoru pro uvážení zachovat rovné zacházení se subjekty, nejsou v rámci vnitrostátní právní úpravy uvedeny jako prvky určující míru, v níž musí být poplatek za těžbu navýšen, a jsou tedy pouhými návrhy. V důsledku toho Tribunál nezohlednil judikaturu Soudního dvora, zejména rozsudky Francie v. Komise (C-241/94, EU:C:1996:353), Ecotrade (C-200/97, EU:C:1998:579), Piaggio (C-295/97, EU:C:1999:313), DM Transport (C-256/97, EU:C:1999:332), P (C-6/12, EU:C:2013:525), Ministerio de Defensa a Navantia (C-522/13, EU:C:2014:2262), jakož i British Telecommunications v. Komise (C-620/13 P, EU:C:2014:2309).

- 57 Mimoto Komise tvrdí, že v rozporu s tvrzením Tribunálu v bodě 72 napadeného rozsudku, skutečnost, že smlouva z roku 2005 v okamžiku uzavření znamenala pro společnost MOL zátěž, ji nezbavuje selektivní povahy.
- 58 Společnost MOL zpochybňuje argumentaci Komise a tvrdí, že jednak z napadeného rozsudku nevyplývá, že ustanovení § 26/A odst. 5 horního zákona ponechává maďarským orgánům prostor pro uvážení ohledně uzavření smlouvy o prodloužení, a jednak judikatura dovolávaná Komisí není v projednávané věci relevantní.

Závěry Soudního dvora

- 59 Úvodem je třeba připomenout, jak uvedl generální advokát v bodě 47 stanoviska, že požadavek selektivity plynoucí z čl. 107 odst. 1 SFEU musí být jasně odlišen od zjištění hospodářské výhody tak, že jakmile je zjištěna existence výhody v širším smyslu, která přímo či nepřímo vyplývá z určitého opatření, přísluší Komisi ještě prokázat, že uvedená výhoda je určena specificky jednomu či více podnikům. Zejména Komisi přísluší prokázat, že opatření zavádí rozlišování mezi podniky, které se s ohledem na sledovaný cíl nacházejí ve srovnatelné situaci. Výhoda tedy musí být poskytnuta selektivním způsobem a tak, že určité podniky může zvýhodnit ve srovnání s ostatními podniky.
- 60 Je však třeba poznamenat, že požadavek selektivity je pojímán odlišně v závislosti na tom, zda je dotčené opatření koncipováno jako individuální podpora, či jako obecný režim podpor. Při posouzení individuálního opatření totiž identifikace hospodářské výhody v zásadě umožňuje předpokládat její selektivitu. Naproti tomu v rámci přezkumu režimu podpor obecné povahy je třeba určit, zda z dotčeného opatření – ačkoli poskytuje obecnou výhodu – nemá ve skutečnosti prospěch pouze určitý druh podniků či určitá odvětví činnosti.
- 61 Z toho plyne, že správný srovnávací parametr k prokázání selektivity sporného opatření spočívá v projednávané věci v ověření, zda postup uzavírání smlouvy o prodloužení těžebních práv a stanovení jejích podmínek na základě ustanovení § 26/A odst. 5 horního zákona zavedl rozlišování mezi podniky, které se s ohledem na sledovaný cíl nacházejí ve srovnatelné skutkové a právní situaci, neodůvodněné povahou a strukturou dotčeného systému.
- 62 Z uvedených úvah plyne, že projednávanou věc je třeba jasně odlišit od věcí, ve kterých byla vydána judikatura, kterou Komise uvedla na podporu své argumentace, s cílem kritizovat přezkum provedený Tribunálem ohledně právního rámce upravujícího smlouvu z roku 2005, a která byla připomenuta v bodech 54 a 56 tohoto rozsudku.
- 63 Uvedené věci se totiž týkají ustanovení vnitrostátní právní úpravy poskytujících úlevy na daních či jiných poplatcích (rozsudky *Francie v. Komise*, C-241/94, EU:C:1996:353; *Piaggio*, C-295/97, EU:C:1999:313; *DM Transport*, C-256/97, EU:C:1999:332, P, C-6/12, EU:C:2013:525; *Ministerio de Defensa a Navantia*, C-522/13, EU:C:2014:2262, jakož i *British Telecommunications v. Komise*, C-620/13 P, EU:C:2014:2309), nebo výjimky v případě úpadku (rozsudek *Ecotrade*, C-200/97, EU:C:1998:579).
- 64 Jak přitom uvedl generální advokát v bodě 86 svého stanoviska, existuje zásadní rozdíl mezi přezkumem selektivity obecných režimů daňových osvobození či odpočtů, které z definice automaticky udělují výhodu, na jedné straně a přezkumem selektivity fakultativních ustanovení vnitrostátního práva, která stanoví dodatečné poplatky, na druhé straně. V případě, kdy vnitrostátní orgány ukládají takové poplatky s cílem zachovat rovnost zacházení s hospodářskými subjekty, pouhá skutečnost, že vnitrostátní orgány mají určitý prostor pro uvážení vymezený zákonem – a nikoli neomezený, jak uvedla Komise v kasačním opravném prostředku – nemůže postačit k prokázání selektivity odpovídajícího režimu.

- 65 Jednak je v důsledku toho třeba konstatovat, že Tribunál v bodě 72 napadeného rozsudku právem rozhodl, že prostor pro uvážení dotčený v projednávané věci slouží k vyvažování dodatečného zatížení hospodářských subjektů za účelem zohlednění požadavků plynoucích ze zásady rovného zacházení, a liší se tedy svojí povahou od případů, kdy je využití takového prostoru spojeno s přiznáním výhody určitému hospodářskému subjektu.
- 66 Dále nelze Tribunálu platně vytýkat, že se dopustil nesprávného právního posouzení, když v bodě 74 napadeného rozsudku rozhodl, že skutečnost, že sazby určené pro jednotlivé roky platnosti smlouvy z roku 2005 jsou výsledkem jednání, nepostačuje k tomu, aby byla této smlouvě připisována selektivní povaha, a že by tomu bylo jinak jen tehdy, kdyby maďarské orgány svého prostoru pro uvážení využily tak, že by s ohledem na účel navýšení poplatků odváděných v případě prodloužení povolení k těžbě bez objektivní příčiny akceptovaly nízkou úroveň poplatku ku prospěchu společnosti MOL a na úkor jakéhokoli jiného subjektu usilujícího o prodloužení těžebních práv, nebo kdyby v případě, že by žádný takový subjekt neexistoval, existovaly konkrétní skutečnosti poukazující na bezdůvodně příznivé zacházení se společností MOL.
- 67 Tribunál také pro účely určení, zda Komise prokázala selektivní povahu smlouvy z roku 2005, přezkoumal na jedné straně v bodě 79 uvedeného rozsudku sazby stanovené na základě uvedené smlouvy a konstatoval, že nic ve sporném rozhodnutí nenaznačuje, že by společnost MOL byla bezdůvodně zvýhodněna, a tudíž se nelze domnívat, že by společnost MOL měla nárok na příznivější zacházení než kterýkoli jiný podnik, jenž se mohl nacházet ve srovnatelné situaci ve smyslu judikatury citované v bodě 54 napadeného rozsudku.
- 68 Dále Tribunál v bodě 80 napadeného rozsudku konstatoval, že Komise sice zmínila, že další smlouvy o prodloužení existují v odvětví pevných nerostných surovin, avšak nezohlednila je, a tudíž nezohlednila všechny skutečnosti, prostřednictvím kterých by byla s to posoudit, zda smlouva z roku 2005 byla v kontextu tvořeném dalšími smlouvami o prodloužení těžebních práv, které také byly uzavřeny na základě ustanovení § 26/A odst. 5 horního zákona, vůči společnosti MOL selektivní.
- 69 Na základě přezkumu provedeného v bodech 70 až 74 a 79 až 80 napadeného rozsudku mohl Tribunál správně v bodě 81 téhož rozsudku učinit závěr, že vzhledem zaprvé k neselektivnosti, kterou se vyznačuje právní rámec upravující uzavírání smluv o prodloužení těžebních práv, jakož i k úvahám odůvodňujícím svěřením prostoru pro uvážení maďarským orgánům, a zadruhé k neexistenci jakéhokoli náznaku příznivějšího zacházení těchto orgánů se společností MOL, ve srovnání s kterýmkoli jiným podnikem ve srovnatelné situaci, nelze selektivní povahu smlouvy z roku 2005 považovat za prokázanou
- 70 S ohledem na všechny uvedené úvahy je třeba konstatovat, že se Tribunál nedopustil žádného nesprávného právního posouzení, když v bodech 70 až 74 a 79 až 81 napadeného rozsudku přezkoumal právní rámec upravující uzavření smlouvy z roku 2005.
- 71 První část jediného důvodu kasačního opravného prostředku musí být tudíž zamítnuta jako neopodstatněná.

Ke druhé části jediného důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastnic řízení

- 72 Komise tvrdí, že Tribunál jednal v rozporu s judikaturou Soudního dvora, podle které skutečnost, že byla použita objektivní kritéria pro určení, zda určité podniky spadají do působnosti vnitrostátního opatření, nezbytně nevylučuje selektivitu (v tomto smyslu viz rozsudky Španělsko v. Komise,

C-409/00, EU:C:2003:92, bod 49, jakož i GEMO, C-126/01, EU:C:2003:622, body 35 a 39), když v bodech 76 až 78 napadeného rozsudku rozhodl, že přítomnost objektivních kritérií nutně vylučuje jakoukoli selektivní povahu.

- 73 Je tedy třeba přezkoumat body 76 až 78 napadeného rozsudku, jakož i závěr, který z nich Tribunál vyvodil v bodech 81 a 83 téhož rozsudku, podle kterého nelze selektivní povahu smlouvy z roku 2005 a sporného opatření považovat za prokázanou.
- 74 Společnost MOL tvrdí, že argumentace Komise spočívá na nesprávném výkladu napadeného rozsudku a že judikatura citovaná Komisí není v projednávané věci relevantní.

Závěry Soudního dvora

- 75 Je třeba uvést, že Tribunál v bodech 76 až 78 napadeného rozsudku přezkoumal právní rámec upravující uzavírání smluv o prodloužení těžebních práv, včetně smlouvy z roku 2005, jak plyne z ustanovení § 26/A odst. 5 horního zákona.
- 76 Tribunál tak přezkoumal, zda stanovení sazeb poplatků za těžbu odpovídalo objektivním kritériím použitelným na všechny subjekty, které by mohly mít zájem. Tribunál především v bodě 76 napadeného rozsudku připomněl, že horní zákon je v souvislosti s podniky, které mohou mít prospěch z prodloužení, formulován obecně. Dále Tribunál v bodě 77 uvedeného rozsudku konstatoval, že okolnost, že společnost MOL byla jediným podnikem, který smlouvu o prodloužení v odvětví uhlovodíků uzavřel, není nutně náznakem selektivity, neboť kritéria pro uzavření smlouvy o prodloužení jsou objektivní a vztahují se na každý subjekt, který by potenciálně mohl mít zájem, a neexistenci jiných smluv lze vysvětlit rozhodnutím ostatních podniků nežádat o prodloužení těžebních práv. Konečně Tribunál v bodě 78 napadeného rozsudku uvedl, že navýšené poplatky za těžbu stanovené po dobu platnosti smlouvy z roku 2005 byly pouze výsledkem uplatnění ustanovení horního zákona.
- 77 Z uvedených úvah plyne, že Komise provedla nesprávný výklad napadeného rozsudku, když Tribunálu vytkla, že rozhodl, že existence objektivních kritérií nezbytně vylučuje jakoukoli selektivní povahu, a že tudíž jednal v rozporu s judikaturou, podle které neleze selektivitu daného režimu podpor vyloučit pouze proto, že příjemci jsou určeni prostřednictvím objektivních kritérií (rozsudky Španělsko v. Komise, C-409/00, EU:C:2003:92, bod 49, jakož i GEMO, C-126/01, EU:C:2003:622, body 35 a 39).
- 78 V každém případě je třeba uvést, jak tvrdí společnost MOL, že ve věcech, ve kterých byly vydány uvedené rozsudky, se Soudní dvůr zabíral otázkou, zda byli příjemci státních podpor určeni prostřednictvím objektivních kritérií, či nikoli. Zejména v rozsudku GEMO (C-126/01, EU:C:2003:622) Soudní dvůr rozhodl, že navzdory určení podle objektivních a zjevně obecných kritérií příjemců uvedeného režimu stanoveného vnitrostátním právem, projevují se jeho účinky hlavně vůči chovatelům a jatčím.
- 79 Jak přitom uvedl generální advokát v bodě 91 stanoviska, tato otázka v projednávané věci nevyvstává, takže judikatura plynoucí z uvedených rozsudků není v projednávané věci relevantní.
- 80 Druhá část jediného důvodu kasačního opravného prostředku musí být tudíž zamítnuta jako neopodstatněná

Ke třetí a čtvrté části jediného důvodu kasačního opravného prostředku

- 81 Protože argumenty uvedené na podporu třetí a čtvrté části jediného důvodu kasačního opravného prostředku jsou úzce spojeny, je namíste přezkoumat je společně.

Argumentace účastnic řízení

- 82 Komise v zásadě Tribunálu vytýká, že v bodech 64 a 65 napadeného rozsudku rozhodl, že existence selektivní výhody nemůže být vyvozena z pouhé skutečnosti, že se hospodářský subjekt nachází ve výhodnějším postavení než jiné hospodářské subjekty, jestliže dotčený členský stát pouze využil v důsledku vývoje trhu odůvodněně své pravomoci vydávat právní předpisy.
- 83 Tím Tribunál jednal v rozporu s judikaturou, podle které je pro účely uplatnění čl. 107 odst. 1 SFEU nepodstatné, zda se situace předpokládaného příjemce opatření časem zlepšila či zhoršila (rozsudky *Řecko v. Komise*, 57/86, EU:C:1988:284, bod 10, jakož i *Adria-Wien Pipeline a Wieterdorfer & Peggauer Zementwerke*, C-143/99, EU:C:2001:598, bod 41).
- 84 Podle Komise je důležité, že po dni 8. ledna 2008 byla společnost MOL jediným podnikem, který byl zvýhodněn stran sazby poplatku použitelného na naleziště uhlovodíků.
- 85 Mimoto Komise zaprvé tvrdí, že vývoj, o který v projednávané věci jde, spočívá ve změně právní úpravy, o které mohl stát sám libovolně rozhodnout, přičemž přístup Tribunálu členským státům umožňuje spoléhat se na neexistenci selektivity ve vztahu k metodám či technikám uplatňovaných zásahů. Zadruhé Tribunál v bodech 67 a 82 napadeného rozsudku neprávem spojil posouzení selektivní povahy smlouvy z roku 2005, a tudíž sporného opatření, s úmyslem členského státu při uzavírání smlouvy z roku 2005 chránit jeden či více hospodářských subjektů před uplatněním nového režimu poplatků, v projednávané věci režimu zavedeného horním zákonem v pozměněném znění.
- 86 Tribunál tím jednal v rozporu s ustálenou judikaturou Soudního dvora, podle které čl. 107 odst. 1 SFEU definuje zásahy státu v závislosti na jejich účincích a nezávisle na způsobech, kterými členské státy uvedené zásahy provádějí (viz zejména rozsudky *Belgie v. Komise*, C-56/93, EU:C:1996:64, bod 79; *Belgie v. Komise*, C-75/97, EU:1999:311, bod 25; *British Aggregates v. Komise*, C-487/06 P, EU:C:2008:757, bod 89, jakož i *Komise a Španělsko v. Government of Gibraltar a Spojené království*, C-106/09 P a C-107/09 P, EU:C:2011:732, body 91, 92 a 98).
- 87 Společnost MOL má za to, že třetí a čtvrtá část jediného důvodu kasačního opravného prostředku musí být zamítnuty, neboť body 64, 65, 67 a 82 napadeného rozsudku se v rozporu s tvrzením Komise netýkají selektivity.

Závěry Soudního dvora

- 88 Na úvod je třeba uvést, že Tribunál v bodech 62 a 63 napadeného rozsudku připomněl, že sporné opatření sestává ze dvou prvků, tedy ze smlouvy z roku 2005 a z horního zákona v pozměněném znění, a konstatoval, že uvedená smlouva nevykazovala prvky státní podpory ve smyslu článku 107 SFEU.
- 89 V tomto kontextu Tribunál především v bodě 64 napadeného rozsudku rozhodl, že v případě, kdy stát uzavře s hospodářským subjektem smlouvu, která nevykazuje prvky státní podpory ve smyslu článku 107 SFEU, nemůže skutečnost, že následně se okolnosti mimo dosah této smlouvy změní tak, že se dotčený subjekt ocitne ve výhodnějším postavení než ostatní subjekty, které obdobnou smlouvu neuzavřely, stačit k tomu, aby na smlouvu posuzovanou společně s následnou změnou okolností mimo dosah této smlouvy bylo možno nahlížet tak, že představují státní podporu.
- 90 Dále Tribunál v bodě 65 napadeného rozsudku zdůraznil, že kdyby tomu tak nebylo, mohla by každá smlouva, kterou hospodářský subjekt uzavře se státem a která nevykazuje prvky státní podpory ve smyslu článku 107 SFEU, být kdykoli zpochybněna, když se situace na trhu, na němž působí subjekt, který je smluvní stranou, vyvine tak, že bude požívat takové výhody, jako je výhoda popsaná v bodě 64

napadeného rozsudku, nebo když stát v důsledku takového vývoje na trhu objektivně odůvodněným způsobem, při němž bude respektovat práva a povinnosti plynoucí z takové smlouvy, využije své pravomoci vydávat právní předpisy.

- 91 Konečně Tribunál v bodě 66 napadeného rozsudku rozhodl, že takovou kombinaci prvků, jako je kombinace uvedená Komisí ve sporném rozhodnutí, lze jako státní podporu kvalifikovat tehdy, když stát nabídne podmínky uzavírané smlouvy selektivně jednomu nebo více subjektům, a to nikoli na základě objektivních kritérií vyplývajících z předpisu s obecnou působností a použitelných na kterýkoli subjekt. Tribunál v tomto ohledu uvedl, že okolnost, že jen jeden hospodářský subjekt uzavřel smlouvu tohoto typu, nepostačuje k prokázání selektivní povahy smlouvy, jelikož taková situace může plynout zejména z nezájmu ostatních subjektů.
- 92 Dále Tribunál v bodě 67 napadeného rozsudku připomněl judikaturu Soudního dvora, podle které pro účely čl. 107 odst. 1 SFEU může jediné opatření podpory sestávat z kombinace prvků za podmínky, že tyto prvky vykazují zejména z hlediska jejich časového rozvržení, jejich cíle a situace podniku v době, kdy nastaly, natolik úzké vazby, že je nemožné je od sebe oddělit (rozsudek Bouygues a Bouygues Télécom v. Komise a další a Komise v. Francie a další, C-399/10 P a C-401/10 P, body 103 a 104, jakož i citovaná judikatura).
- 93 V tomto kontextu Tribunál v tomtéž bodu 67 napadeného rozsudku zdůraznil, že lze takovou kombinaci prvků, jako je kombinace uvedená Komisí v napadeném rozhodnutí, kvalifikovat jako státní podporu tehdy, když stát za účelem ochrany jednoho nebo více subjektů již působících na trhu uzavře s těmito subjekty smlouvu, na jejímž základě jsou jim zaručeny sazby poplatku po celou dobu trvání této smlouvy, a má přitom v úmyslu posléze využít své pravomoci vydávat právní předpisy tak, že sazbu poplatku zvýší, aby ostatní subjekty na trhu – bez ohledu na to, zda jde o subjekty již působící na trhu v den uzavření smlouvy, nebo o subjekty nové – byly znevýhodněny.
- 94 Ve světle uvedených úvah Tribunál v bodě 68 napadeného rozsudku rozhodl, že je třeba posoudit, zda Komise mohla oprávněně považovat sporné opatření za selektivní.
- 95 Z předchozího vyplývá, jak tvrdí, společnost MOL, že body 64 až 67 napadeného rozsudku se jako takové netýkají přezkumu selektivity smlouvy z roku 2005, ale obsahují úvodní úvahy o relevantním rámci, s ohledem na který Tribunál přezkoumal, zda Komise právem považovala sporné opatření za selektivní.
- 96 Jak totiž uvedl generální advokát v bodech 107 a 114 stanoviska, Tribunál uvedenými úvodními úvahami zamýšlel položit otázku případných vazeb mezi smlouvou z roku 2005 a horním zákonem v pozměněném znění, k níž se Komise ve sporném rozhodnutí specificky nevyjádřila, a konkrétně zamýšlel zdůraznit, že v případě neexistence časové anebo funkční vazby mezi uvedenými dvěma prvky, nelze tyto vykládat tak, že představují jediné opatření státní podpory.
- 97 Uvedenými úvodními úvahami se tedy Tribunál omezil na uplatnění judikatury Soudního dvora plynoucí z rozsudku Bouygues a Bouygues Télécom v. Komise a další a Komise v. Francie a další (C-399/10 P a C-401/10 P, EU:C:2013:175), na kterou Tribunál mimoto výslovně odkázal v bodě 67 napadeného rozsudku, a podle které vzhledem k tomu, že státní zásahy nabývají různých forem a musejí být posuzovány podle svých účinků, nelze vyloučit, že bude třeba pro účely uplatnění čl. 107 odst. 1 SFEU nahlížet na několik po sobě jdoucích zásahů státu jako na jediný zásah. Tak tomu může být zejména tehdy, když po sobě jdoucí zásahy vykazují z hlediska jejich časové posloupnosti, jejich cíle a situace podniku v době těchto zásahů natolik úzké vazby, že je nemožné je od sebe oddělit.

- 98 Právě z tohoto hlediska Tribunál v bodě 82 napadeného rozsudku konstatoval, že jednak zvýšení poplatků za těžbu nabylo účinnosti v roce 2008 a došlo k němu v kontextu celosvětového zdražování ropy a jednak Komise ani netvrdila, že by při uzavírání smlouvy z roku 2005 bylo předjíáno takové zvýšení, a vyvodil z toho, že nelze kombinaci uvedené smlouvy a horního zákona v pozměněném znění kvalifikovat jako státní podporu ve smyslu článku 107 SFEU.
- 99 Z toho plyne, že odůvodnění uvedené Tribunálem v bodech 64 až 67 a 82 napadeného rozsudku není stíženo nesprávným právním posouzením.
- 100 Mimoto nelze přijmout tvrzení Komise, podle kterého je důležité, že po dni 8. ledna 2008 byla společnost MOL jediným zvýhodněným podnikem. V projednávané věci je totiž nesporné, jak plyne z bodu 46 napadeného rozsudku, že otázka, zda sporné opatření vykazuje selektivní povahu, byla účastnicemi řízení projednána výhradně s ohledem na smlouvu z roku 2005, a nikoli na horní zákon v pozměněném znění.
- 101 S ohledem na všechny předcházející skutečnosti je třeba zamítnout třetí a čtvrtou část jediného důvodu kasačního opravného prostředku jako neopodstatněné.
- 102 Vzhledem k tomu, že nebylo vyhověno žádnému z argumentů vznesených Komisí na podporu jediného důvodu kasačního opravného prostředku, zamítá se kasační opravný prostředek v plném rozsahu.

K nákladům řízení

- 103 Podle čl. 138 odst. 1 jednacího řádu Soudního dvora, jenž se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě čl. 184 odst. 1 téhož jednacího řádu, se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že společnost MOL požadovala náhradu nákladů řízení a Komise neměla ve věci úspěch, je důvodné posleďně uvedené uložit náhradu nákladů tohoto řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.**
- 2) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Podpisy.